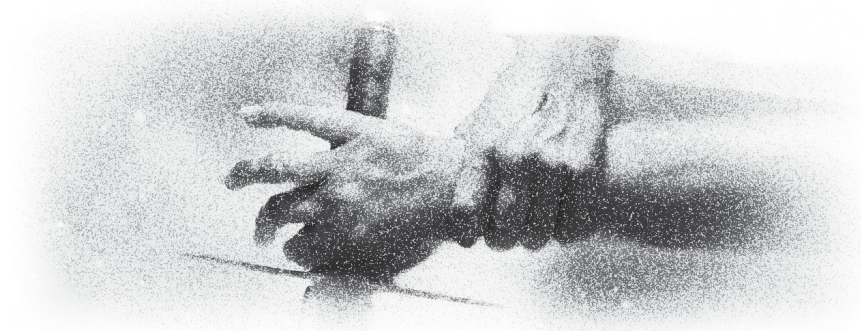

Cơ Thịnh Nộ của Tình Yêu Thiên Liêng

ĐỌC KINH THÁNH NGHIÊN CỨU: *Thi thiên 78; Giô-na 4:1-4; Ma-thi-ơ 10:8; Ma-thi-ơ 21:12, 13; Giê-rê-mi 51:24, 25; Rô-ma 12:17-21.*

CÂU GỐC: “Nhưng Ngài, vì lòng thương xót, tha tội ác cho; chẳng hủy diệt chúng nó: Thật, nhiều khi Ngài xây cơ giận Ngài khỏi, chẳng nổi giận đến cực kì” (*Thi thiên 78:38*).

Mặc dầu lòng trắc ẩn của Đức Chúa Trời thường được ca ngợi, nhưng ý tưởng về sự thịnh nộ của Ngài khiến nhiều người cảm thấy không an tâm. Nếu Đức Chúa Trời là sự yêu thương, Ngài không nên bao giờ tỏ ra sự thịnh nộ, họ nghĩ vậy. Quan niệm đó là sai lầm. Cơ thịnh nộ của Đức Chúa Trời xuất phát từ chính tình yêu của Ngài.

Một số người cho rằng Đức Chúa Trời trong Cựu Ước là Đức Chúa Trời thịnh nộ và Đức Chúa Trời trong Tân Ước là Đức Chúa Trời yêu thương. Nhưng chỉ có một Đức Chúa Trời duy nhất và Ngài được mặc khải giống nhau trong cả Cựu và Tân ước. Đức Chúa Trời, Đấng yêu thương, thực sự nổi giận trước sự ác—vì Ngài là sự yêu thương. Chính Đức Chúa Giê-su đã bày tỏ sự tức giận sâu đậm chống lại điều ác, và Tân Ước, nhiều lần dạy về sự thịnh nộ công bình và chính đáng của Đức Chúa Trời.

Sự giận dữ của Đức Chúa Trời luôn luôn là phản ứng công bình và đầy yêu thương, chống lại điều ác và sự bất công. Cơ thịnh nộ thiên liêng là sự bất bình chính đáng được thúc đẩy bởi lòng nhân từ và tình yêu hoàn hảo, với sự mong muốn mọi tạo vật được tốt đẹp. Cơ thịnh nộ của Đức Chúa Trời chỉ đơn giản là phản ứng thích hợp của tình yêu đối với điều ác và sự bất công. Theo đó, điều ác khiến Đức Chúa Trời phản ứng mạnh mẽ để hỗ trợ các nạn nhân và chống lại những kẻ chủ mưu. Vậy, sự thịnh nộ của Chúa cũng là một cách bày tỏ tình yêu của Ngài.

*Nghiên cứu bài học tuần này để chuẩn bị cho Sa-bát ngày 1 tháng 2.

Đau Buồn bởi Điều Ác

Đức Chúa Trời của Kinh Thánh yêu thích sự công bằng và ghét điều ác. Tội lỗi và điều ác đã kích động sự tức giận của Ngài, sự tức giận được tỏ bày thay cho những người bị áp bức và lạm dụng, và ngay cả trong những trường hợp khi sự ác của một người chỉ là sự tự hại bản thân. Đức Chúa Trời ghét điều ác vì điều ác luôn làm tổn thương các tạo vật của Ngài, ngay cả khi họ tự gây ra. Qua các câu chuyện trong Thánh Kinh, Đức Chúa Trời liên tục bị chọc giận bởi cái mà các học giả Kinh Thánh gọi là chu kỳ nổi loạn. Chu kỳ này diễn ra như sau:

Dân sự nổi loạn chống lại Đức Chúa Trời và làm điều ác, thậm chí đôi khi còn có những hành động tàn bạo khủng khiếp, chẳng hạn như dâng tế lễ trẻ con và làm những điều ghê tởm khác trước mắt Ngài.

Chúa rút lui theo quyết định của dân sự.

Dân sự bị ngoại bang áp bức.

Dân sự kêu cầu Chúa giải thoát.

Chúa nhân từ giải cứu dân sự.

Dân sự lại nổi loạn chống lại Đức Chúa Trời, thường còn nghiêm trọng hơn trước.

Tuy nhiên, trước cái vòng luẩn quẩn của điều ác và sự bất trung tội độ này, Đức Chúa Trời trả lời cho sự vô tín của dân sự với sự thành tín vô tận, nhin nhục lâu dài, ân điển diệu kỳ và lòng trắc ẩn sâu xa của Ngài.

Đọc Thi thiên 78. Đoạn Kinh Thánh này nói gì về phản ứng của Đức Chúa Trời trước những cuộc nổi loạn liên tục của dân Ngài?

Theo Kinh Thánh, tình yêu và công lý gắn liền với nhau. Cơn giận của Đức Chúa Trời là phản ứng thích hợp của tình yêu chống lại điều ác, vì điều ác luôn làm tổn thương người được Chúa yêu thương. Không có trường hợp nào trong Kinh Thánh nói đến Đức Chúa Trời nổi giận hoặc giận dữ một cách chuyên chế hoặc bất công.

Và trong khi dân sự của Đức Chúa Trời liên tục bỏ rơi và phản bội Ngài, qua nhiều thế kỷ, Ngài vẫn tiếp tục kiên nhẫn ban lòng thương xót trên cả mong đợi hợp lý (*Nê-hê-mi 9:7-33*). Điều đó chứng tỏ chiều sâu khôn lường của lòng trắc ẩn nhin nhục và tình yêu nhân từ của Ngài. Thật vậy, theo Thi Thiên 78:38, Đức Chúa Trời “vì lòng thương xót, đã tha tội họ; và không hủy diệt họ; Ngài thường phải kiềm hãm cơn giận của Ngài, Và không bộc lộ hết cơn thịnh nộ của Ngài.”

Chắc chắn bạn đã nhiều lần tức giận vì thấy sự bất công áp bức đã xảy đến cho người khác. Vậy cảm xúc này giúp bạn hiểu rõ hơn thế nào về cơn thịnh nộ của Chúa đối với điều ác?

Đức Chúa Trời Chậm Giận

Đức Chúa Trời nổi giận trước điều ác vì Đức Chúa Trời là sự yêu thương. Ngài đẩy lòng nhân từ và trắc ẩn đến nỗi một vị tiên tri trong Kinh Thánh phải than phiền Ngài sao quá nhân từ!

Chúng ta hãy đọc câu chuyện Giô-na và suy ngẫm về phản ứng của ông trước sự tha thứ vì lòng trắc ẩn của Đức Chúa Trời dành cho dân Ni-ni-ve, trong Giô-na 4:1–4. Điều này cho chúng ta biết gì về Giô-na và về Đức Chúa Trời? (Cũng xem Ma-thi-ơ 10:8.)

Phản ứng của Giô-na trước sự thương xót của Đức Chúa Trời biểu lộ hai điều chính. Thứ nhất, nó cho thấy sự cứng lòng của Giô-na. Ông oán ghét người A-si-ri vì cách họ đối đãi với dân Y-xơ-ra-ên đến độ ông không muốn Chúa thương xót họ.

Đúng là một bài học cho chúng ta! Chúng ta phải cẩn thận để phòng thái độ tương tự, dẫu nó có thể là đáng thông cảm. Hơn ai hết, những người đã nhận được ân điển của Đức Chúa Trời phải nên nhận thức rằng ân điển ban cho họ là vô giá và do đó họ nên sẵn lòng chia sẻ ân phước cho người khác.

Thứ nhì, phản ứng của Giô-na củng cố lòng thương xót và ân điển của Đức Chúa Trời là trung tâm của bản tính của Ngài. Giô-na quá quen thuộc với lòng nhân từ của Đức Chúa Trời—chính vì Đức Chúa Trời là Đấng “nhân từ, hay thương xót” cũng như “chậm giận và giàu ơn” (*Giô-na 4:2*)—ông biết rằng Chúa sẽ động lòng thương khi phán xét Ni-ni-ve. Đức Chúa Trời đối xử công bằng và nhân hậu với mọi dân tộc và mọi quốc gia.

Mặc dù con người nổi giận cách nhanh chóng, nhưng Đức Chúa Trời lại vô cùng nhẫn nại và kiên trì, ban ân phước cách tự do và dồi dào, nhưng không biện minh cho tội lỗi hay nhắm mắt làm ngơ trước sự bất công. Thay vào đó, chính Đức Chúa Trời chuộc tội lỗi và điều ác qua thập tự giá để Ngài vừa là Đấng công bình vừa là Đấng xưng công bình cho những ai tin Ngài (*Rô-ma 3:25, 26*).

Bạn có bao giờ thiếu sót trong việc bày tỏ lòng thương xót hay khoan dung cho người có lỗi với bạn? Có cách nào giúp bạn nhớ rõ ràng những ơn phước Chúa đã ban cho bạn, để bạn trở nên nhân từ hơn với người khác, hầu đáp lại những ân phước dư dật mà Chúa đã thể hiện trên bạn? Và chúng ta làm việc này ra sao, bày tỏ lòng thương xót và sự khoan dung, nhưng không dung túng cho tội lỗi hoặc tạo điều kiện cho sự lạm dụng hay áp bức?

Sự Phẫn Nộ Chính Đáng

Tuy có nhiều hình thức giận dữ không thích hợp, nhưng Kinh Thánh cũng dạy rằng có “sự phẫn nộ chính đáng”.

Hãy tưởng tượng một người mẹ đang trông chừng đứa con gái ba tuổi của mình đang chơi ở sân, đột nhiên có một người đàn ông tấn công con gái mình. Người mẹ không nên tức giận sao? Dĩ nhiên rồi. Giận dữ là phản ứng thích hợp của tình yêu trong hoàn cảnh như vậy. Ví dụ này giúp chúng ta hiểu được “sự phẫn nộ chính đáng” của Đức Chúa Trời.

Đọc Ma-thi-ơ 21:12, 13 và Giăng 2:14, 15. Phản ứng của Đức Chúa Giê-su về việc đền thờ bị lạm dụng, cho chúng ta biết gì về sự giận dữ của Đức Chúa Trời trước điều xấu xa?

Trong những trường hợp này, Đức Chúa Giê-su biểu lộ sự phẫn nộ chính đáng đối với những kẻ coi thường đền thờ của Đức Chúa Trời và đã biến nó thành “hang trộm cướp” để lợi dụng các góa phụ, trẻ mồ côi và người nghèo khó (*Ma-thi-ơ 21:13; so sánh với Giăng 2:16*). Đền thờ và các nghi lễ, đáng lẽ phải được xem như là tiêu biểu cho lòng nhân từ đầy vị tha của Đức Chúa Trời và sự thanh tẩy của Ngài với tội nhân, thì lại được dùng để lừa gạt và áp bức những người yếu đuối, đơn côi. Đức Chúa Giê-su có nên tức giận trước sự gớm ghiếc này không?

Mác 10:13, 14 và Mác 3:4, 5 bày tỏ thêm những ví dụ về sự phẫn nộ chính đáng của Ngài. Khi người ta đem trẻ em đến với Đức Chúa Giê-su thì “các môn đồ quở trách những người mang chúng đến”, Chúa Giê-su “rất không hài lòng”—nghĩa đen là “tức giận”. Ngài phán với họ: “Hãy để con trẻ đến cùng Ta” (*Mác 10:13, 14*).

Một lần khác, khi những người Pha-ri-si chờ đợi để buộc tội Đức Chúa Giê-su vi phạm ngày Sa-bát bởi Ngài chữa bệnh trong ngày đó, Ngài hỏi họ: “Trong ngày Sa-bát, nên làm việc lành hay việc dữ, cứu người hay giết người?” (*Mác 3:4*). Ngài “nhìn họ, vừa giận vừa buồn vì lòng họ cứng cõi” rồi chữa lành người đàn ông bị bệnh đó (*Mác 3:5*). Sự tức giận của Đấng Christ ở đây gắn liền với sự đau buồn trước sự cứng lòng của họ; đó là sự giận dữ chính đáng của tình yêu, cũng như cơn giận của Đức Chúa Trời trong Cựu Ước là cơn giận chính đáng của tình yêu. Làm sao tình yêu có thể không bất bình trước điều ác, nhất là khi điều ác làm tổn thương đối tượng của tình yêu đó?

Chúng ta nên cẩn thận thế nào để không tìm cách biện minh sự tức giận ích kỷ như là “sự phẫn nộ chính đáng”? Tại sao điều ấy rất dễ xảy ra, và làm sao chúng ta có thể tự bảo vệ chính mình khỏi cái bẫy tinh vi nhưng rất thật đó?

Chúa Không Muốn Gây Đau Khổ

Trong suốt Kinh Thánh, Đức Chúa Trời nhiều lần bày tỏ lòng thương xót của Ngài trước những người khốn cùng và bị áp bức, cũng như sự phẫn nộ chính đáng của Ngài đối với những kẻ chủ mưu gây áp bức. Nếu không có sự ác, Đức Chúa Trời sẽ không nổi giận. Sự tức giận của Ngài chỉ để và luôn luôn chống lại những gì làm tổn hại đến sự sáng tạo của Ngài.

Theo Ca Thương 3:32, 33, bản tính Đức Chúa Trời không muốn gây đau khổ. Ngài không muốn đưa ra phán xét chống lại những kẻ bất lương, nhưng cuối cùng, tình yêu đòi hỏi sự công bằng.

Lẽ thật này được minh chứng qua việc Đức Chúa Trời cứ tiếp tục tha thứ cho dân Ngài và ban cho họ cơ hội để ăn năn và hòa giải với Ngài. Biết bao lần, qua các tiên tri, Đức Chúa Trời đã kêu gọi dân Ngài nhưng họ từ chối lắng nghe (*Giê-rê-mi 35:14–17, Thi thiên 81:11–14*).

Đọc Ê-xơ-ra 5:12 và so sánh với Giê-rê-mi 51:24, 25, 44. Điều này giải thích gì về sự phán xét giáng xuống Giê-ru-sa-lem qua người Ba-by-lôn? (Cũng xem 2 Sử ký 36:16).

Theo Ê-xơ-ra 5, sau khi dân sự vẫn không ăn năn và tiếp tục chọc giận Đức Chúa Trời, cuối cùng Ngài đã rút lui và “giao” dân “vào tay Nê-bu-cát-nết-sa, vua của Ba-by-lôn” (*Ê-xơ-ra 5:12*). Nhưng Đức Chúa Trời chỉ làm vậy sau khi “không còn phương chữa” (*2 Sử ký 36:16*), và sau đó Đức Chúa Trời phán xét Ba-by-lôn vì sự tàn phá quá mức mà nó đã gây trên Giu-đa (*Giê-rê-mi 51: 24, 25, 44; so sánh với Xa-cha-ri 1:15*).

Nhiều sự phán xét khác mà Kinh Thánh mô tả là do Đức Chúa Trời mang lại được giải thích như những trường hợp Đức Chúa Trời “phó” dân sự vào tay kẻ thù của họ (*Các quan xét 2:13, 14; Thi thiên 106: 41, 42*), để phù hợp với nguyện vọng của dân chúng là từ bỏ Chúa và phục vụ “các thần” của các quốc gia khác (*Các quan xét 10:6–16, Phục truyền 29:24–26*). Cơn giận của Chúa chống lại sự ác, cuối cùng sẽ lên đến đỉnh điểm trong việc tiêu diệt mọi điều ác một lần chót và vĩnh viễn, bắt nguồn từ tình yêu của Ngài dành cho tất cả mọi người, và ước mong của Ngài có một vũ trụ tốt lành.

Việc Đức Chúa Trời không muốn phán xét bất cứ ai ảnh hưởng ra sao đến sự hiểu biết của bạn về cơn giận và cơn thịnh nộ của Đức Chúa Trời? Nếu Đức Chúa Trời chậm giận, lẽ nào chúng ta lại không thể kiên nhẫn và nhịn nhục hơn với những người xung quanh sao? Làm thế nào chúng ta có thể thực hiện được điều đó và đồng thời cũng bảo vệ và chăm sóc các nạn nhân của hành vi sai quấy?

Bài Tỏ Lòng Trắc Ẩn

Mặc dù cơn thịnh nộ của Chúa là một điều “khủng khiếp”, nhưng nó không hề vô đạo đức hay thiếu yêu thương. Trong Cựu Ước và Tân Ước, Đức Chúa Trời bày tỏ sự phẫn nộ đối với sự hung ác bởi vì tình yêu của Ngài. Cơn thịnh nộ của Chúa thật khủng khiếp vì sự xấu xa xảo quyệt của điều ác trái ngược với lòng nhân từ vô lượng và sự thánh khiết của Đức Chúa Trời.

Tình yêu, chớ không phải sự phẫn nộ, là điều thiết yếu đối với Đức Chúa Trời. Nơi nào không có điều ác và sự bất công, nơi đó không có sự thịnh nộ. Cuối cùng, hành động yêu thương nhất của Đức Chúa Trời trong việc tiêu diệt điều ác khỏi vũ trụ cũng sẽ loại bỏ cơn giận và thịnh nộ một cách hiệu quả. Đó là vì sẽ không bao giờ còn sự bất công hay tội ác nào nữa. Mãi mãi, sẽ chỉ có sự vĩnh cửu của hạnh phúc và công lý trong một mối quan hệ yêu thương trọn vẹn. Sẽ không bao giờ có cơn thịnh nộ của Chúa nữa vì sẽ không bao giờ cần đến nó nữa. Thật là một ý tưởng tuyệt vời!

Một số người lo ngại rằng sự phẫn nộ thiêng liêng có thể vô tình được xem như sự cho phép người ta báo thù. Đọc Phục truyền Luật lệ Ký 32:35, Châm ngôn 20:22, Châm ngôn 24:29, Rô-ma 12:17-21 và Hê-bơ-rơ 10:30. Những câu Kinh Thánh này ngăn cản sự báo thù của con người ra sao?

Theo Kinh Thánh, Đức Chúa Trời có quyền phán xét và khi Ngài làm vậy, Ngài luôn thi hành với sự công bằng hoàn hảo. Cả Cựu Ước và Tân Ước đều nói rõ rằng sự báo thù thuộc về Đức Chúa Trời. Như Phao-lô viết trong Rô-ma 12:19: “Hỡi kẻ rất yêu dấu, chính mình chớ trả thù ai, nhưng hãy nhường cho cơn thịnh nộ của Đức Chúa Trời; vì có lời Chúa phán rằng: Sự trả thù thuộc về ta, ta sẽ báo ứng” (*trích dẫn Phục truyền luật lệ ký 32:35*).

Trong khi Đức Chúa Trời không sớm thì muộn sẽ phán xét sự bất công và điều ác, thì Đấng Christ đã mở đường cho tất cả những ai tin Ngài. Thật vậy, chính “Đức Chúa Giê-su là Đấng giải cứu chúng ta khỏi cơn thịnh nộ sắp đến” (*1 Tê-sa-lô 1:10; so sánh Rô-ma 5:8, 9*). Và đây là theo kế hoạch của Đức Chúa Trời: “Vì Đức Chúa Trời chẳng định sẵn cho chúng ta bị cơn thịnh nộ, nhưng cho giải cứu bởi Đức Chúa Jêsu Christ chúng ta” (*1 Tê-sa-lô-ni-ca 5:9*). Cơn thịnh nộ của Đức Chúa Trời không bị vô hiệu hóa, nhưng những ai có đức tin trong Đức Chúa Giê-su sẽ được giải thoát khỏi cơn thịnh nộ đó nhờ Đấng Christ.

Sự chuộc tội của Đấng Christ đã duy trì sự công bình đồng thời giải thoát chúng ta khỏi cơn thịnh nộ ra sao? Chúng ta nhận được ơn phước ấy đầu chúng ta đầy khiếm khuyết, vậy bạn nên nhân từ hơn với người khác đến mức nào?

NGHIÊN CỨU BỔ TÚC: Đọc Ellen G. White, “Idolatry at Sinai,” tr. 315–330, trong *Patriarchs and Prophets*.

Trong bối cảnh về tội bò con vàng, Ellen G. White đã viết: “Dân Y-sơ-ra-ên đã phạm tội phản quốc và chống lại vị Vua, là Đấng đã ban cho họ biết bao lợi ích và họ đã tự hứa nguyện vâng theo thẩm quyền của Ngài. Để chính phủ thiêng liêng có thể duy trì công lý, và những kẻ phản bội phải bị trừng phạt. Tuy nhiên, ngay cả ở đây lòng thương xót của Đức Chúa Trời cũng đã được thể hiện. Trong khi duy trì luật pháp của mình, Ngài ban cho tất cả mọi người quyền tự do lựa chọn và cơ hội ăn năn. Chỉ có những ai cố chấp nổi loạn mới bị hủy diệt.

“Tội lỗi này cần phải bị trừng phạt, như một bằng chứng cho các quốc gia xung quanh về sự tức giận của Đức Chúa đối với việc thờ hình tượng. Bằng cách thi hành công lý đối với kẻ có tội, Môi-se, với tư cách là công cụ của Đức Chúa Trời, phải ghi lại một sự phản đối long trọng và công khai chống lại tội ác của họ. Vì dân Y-sơ-ra-ên từ nay về sau phải lên án việc thờ hình tượng của các bộ tộc lân cận, kẻ thù của họ có thể sẽ đưa ra lời cáo buộc rằng những người xưng Đức Giê-hô-va là Đức Chúa Trời của họ đã làm một bò con và thờ phượng nó ở Hô-rép. Khi đó, dù bị buộc phải thừa nhận sự thật đáng hổ thẹn, Y-sơ-ra-ên có thể nêu lên số phận khủng khiếp của những kẻ phạm tội, để làm bằng chứng cho thấy tội lỗi của họ không được chấp nhận hay bào chữa.

“Tình yêu không kém gì công lý đòi hỏi phải có sự phán xét cho tội lỗi này. . . . Chính lòng thương xót của Đức Chúa Trời đã khiến hàng ngàn người phải chịu đau khổ, để tránh việc cần thiết phải trừng phạt hàng triệu người. Để cứu nhiều người, Ngài phải trừng phạt số ít.”—Ellen G. White, *Patriarchs and Prophets*, tr. 324, 325.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. Bạn nghĩ tại sao có nhiều người thấy rất khó khăn khi phải chấp nhận ý tưởng về sự thịnh nộ của Đức Chúa Trời? Đối với bạn thì sao?
2. Khi người ta tìm kiếm sự trả thù, thì sẽ luôn nảy sinh những vấn đề nào mà sẽ không bao giờ xảy ra khi Chúa trả thù?
3. Sự phán xét của Đức Chúa Trời đối với dân Y-sơ-ra-ên sau cuộc nổi loạn thờ bò con vàng cũng là một ví dụ về lòng thương xót của Ngài. Tại sao vậy? Những ví dụ nào khác trong Kinh Thánh cho thấy ngay cả sự phán xét của Đức Chúa Trời cũng là một hành động yêu thương?
4. Mặc dù chúng ta hiểu rằng Đức Chúa Trời phẫn nộ trước sự ác và sự phán xét của Ngài hoàn toàn công bằng, nhưng đối với chúng ta sự kiểm chế việc lên án người khác quan trọng ra sao? Thảo luận vấn đề này dựa trên 1 Cô-rinh-tô 4:5.